
NIEUCZCZONY (5) *part praet pass pf a. impf*

nieuczczony (2), **nieuczczon** (1).

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg m N nieuczczony (1), (praed) nieuczczon (1). ◇ pl N subst nieuczczon(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Nie uszanowany, znieważony; inhonoratus Calep, Cn (3) : Inhonoratus opponitur Honorato. – Nieuczczony [lege: nieuczczony; cf Inhonestus – Nie poczciwi. Inhoneste – nie poczciwie; Inhonorus – Nie poczciwi. Calep 537a]. Calep 537a; Niech się wkarzą ci nieuczciwi y wżeteczni [...] którzy ná seymiki iezdząc zbrojno/ w kościołach nie tylo po ołtarzach depcą/ ále też przed ołtarzmi krew rozlewáią y zábijáią. (marg) Kościoły w Polfcze nieuczczone ná Seymikách. (–) SkarKazSej 68Ia.

W połączeniu szeregowym (1): chociaż tego rzec nie może/ żeby kiedy odemnie miał być obrázon y zniewázon/ ábo nie wczczon CzechEp 11.

Synonimy: nieuszlachcony, obrażony, zelżony, zesromocony, zhańbiony, znieważony.

Cf UCZCZONY